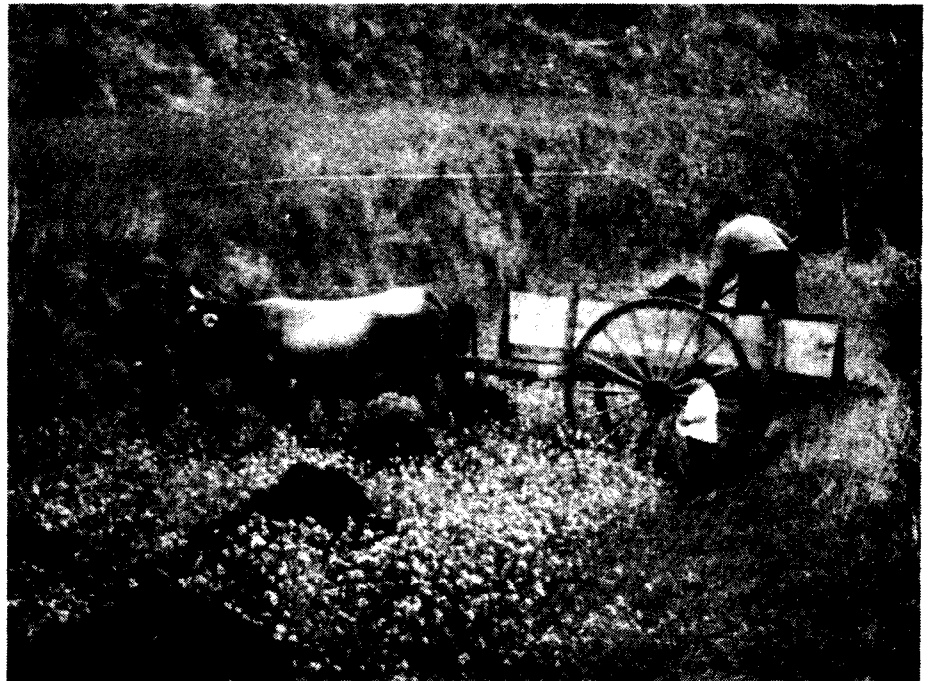

mavera. Es trescava tant com es podia a fi de poder acabar les sembres pels volts de St. Martí (11 de novembre), ja que després de l'estiu de sant Martí, molt sovint ja començaven les pluges i neus i aleshores el qui no havia sembrat ja no es podia ficar als camps fins molt avançat l'hivern i "el blat tardà molta palla i poc gra".

És veritat que es treballava molt en la sembra i s'aprofitava el temps a desdir, però hi havia un dia, el 18 d'octubre, que el cap de casa feia cap a la fira d'Olot, moltes vegades a cavall de l'euga, portant el seu corresponent pollí que tant si era mul com mula valia les seves unces que prou servei feien per pagar l'arrendament. A voltes només hi anava a donar un tomb per assabentar-se dels preus i donar veus als mercaders que passessin a casa a veure alguna bèstia per fer algun cèntim. I si no hi havia d'anar a res més, ho aprofitava per veure la fira que bé prou convenia sortir algun dia de casa "què burranqu, un dia és un dia i demà ja trescarem". També la fadrinella hi solia acudir amb gran il·lusió i fent molta gresca, ja que era una cosa esperada molts dies abans i segurament que més d'una vegada es de-

via començar algun enamorament i potser també arreglat algun casori. També aquest cap de casa de vegades hi solia anar acompanyat de la seva muller.

Molt oportú crec que seria de descriure el cas d'un matrimoni que, posant poc esment a que s'acostaven els dies que la bona muller havia de donar a llum, acudiren

junts marit i muller a la fira d'Olot i, mira per on, que trobant-se a mitja pujada del grau de Coll sacabra la muller sentí grans dolors de part i no tingué altre remei que recolzar-se a la soca d'un faig i donar a llum a un espavilat minyó que, no per això, quedà enrera de créixer; el vaix conèixer prou, no fa pas gaires anys que morí. A-

quest fet acorregué a un indret, segons conten els nostres pares, on els trabucaires i bandolers esperaven els pagesos i mercaders per atracarlos, ja que era un lloc molt solitari.

Una de les feines més agradables i records pintorescs que ha deixat fou l'espallofar, segons en diuen a aquesta comarca, espallofar blat de mo-

ro o espallonar. Era l'alegria de mainada i jovent. Era costum que després de sopar es preparés el llum de carbur, que a la major part de les masies es feia servir els dies d'espallofar, matança del porc i pocs dies més. Normalment sortia gas per un altre lloc i s'encenia per tot arreu menys per allà on calia, però s'ho agafaven en broma. Un cop encès el